

Omple els buits.

En aquest text han fugit una sèrie de paraules. Per a què prengui sentit, col·loqueu-les al seu lloc.

Són ben pocs els esdeveniments que han marcat el destí de la [redacted]. Però, sens dubte, a la llista anterior cal afegir el que es va produir a París el 14 de Juliol de 1789. Aquell dia els revolucionaris parisencs van prendre la fortalesa de la Bastilla. La caiguda de la presó, símbol del [redacted] de la monarquia francesa, va significar el certificat de defunció de l'Antic Règim i el punt de partida de la Revolució Francesa. Aquells herois van canviar, potser sense saber-ho, el curs de la història de la humanitat. Aquells revolucionaris van obrir la porta a un món nou que no tornaria a ser mai més com abans, el món que deixava enrere l'Edat Moderna i s'endinsava a la Contemporània.

Aquest món de trànsit entre dues edats va ser el de [redacted]. El va enxampar just quan es trobava en la primavera de la vida, quan va arribar a Viena fet un home per aconseguir la maduresa com a [redacted].

Va ser el moment en què es va posar fi a l'Absolutisme i es van abolir els privilegis del clergat i de la [redacted]. El moment en què, d'acord amb el que uns anys abans havia sentenciat la Declaració de Drets de Virgínia, es van consagrar els Drets de l'Home i del Ciutadà, amb un primer article que deia: "Els homes neixen i resten lliures i iguals en drets. Les distincions socials només poden estar fundades en la utilitat comuna". Un esdeveniment [redacted] que, amb les imperfeccions pròpies de qualsevol revolució, va intentar de construir un nou món basat en la llibertat, la igualtat, la fraternitat i el sufragi universal. Una revolució que va tenir, a més a més, la grandesa de no oblidar-se de les dones quan, el 1791, Olympe de Gouges va redactar la Declaració dels Drets de la Dona i la Ciutadana, on el preàmbul exposava de manera solemne els drets naturals, inalienables i sagrats de les dones.

Beethoven va trobar que aquests ideals s'adeien del tot amb el seu pensament [redacted], contrari a qualsevol idea política que tendís a fer que un home fos més que un altre. Aquesta va ser la seva naturalesa i la seva filosofia. Ell va ser, d'acord amb l'ideal del nou pensament romàntic, un portaveu i un reflex del [redacted] que li va tocar viure. La seva música és l'expressió de les conquestes socials de l'època i no es pot entendre sinó com una declaració honesta, moral i ètica connectada a la Revolució Francesa.

(...) Beethoven, tot i criticar-ne també els excessos revolucionaris, els ideals de la [redacted] van ser el tema central de la seva vida.

Text extret del llibre "Beethoven, un músic sobre un mar de núvols" de [redacted] Gener.

Beethoven	-	Ramon	-	Revolució Francesa	-	període
republicà	-	despotisme	-	humanitat	-	compositor
-	noblesa.					històric